

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIFT IN

te Tongeren bij M. COLLEGE, uitgever en eigenaar van dit blad, groot Markt, n° 51.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centimen.
Aankondigingen 15 centimen per drukregel.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

De personen die van heden een abonnement aan den Postrijder nemen voor het jaar 1872, zullen het blad gratis ontvangen tot aanstaande nieuwjaar.

TONGEREN, DEN 25 NOVEMBER.

De Kamer.

De discussie die verleden woensdag in de Kamer begonnen was over de interpellatie van M. Bara, aangaande de benoeming van M. de Decker, als gouverneur van Limburg en waarover wij reeds verleden donderdag onze gedachte gezegd hebben, is des anderen-daags voortgezet.

Haasten wij ons te zeggen dat de kalmte in de Kamer niet is gestoord geworden.

In antwoord op de lange redevoering van M. Bara, die gedurende de gansche zitting van woensdag geschermd had tegen de banken Langrand, heeft M. Nothomb donderdag het woord genomen en hij heeft geene moeite gehad om aan al wie niet door de politieke drift overmeesterd is te doen begrijpen dat het gansch liberaal lawijt geen ander doel heeft dan de slechte driften te voldoen van sommige mannen die niet kunnen verkroppen dat zij hunne portefeuille van minister verloren hebben.

Wij zeggen niet dat in de zaken van Langrand geene fouten begaan zijn, dat er geene mislagen gebeurd zijn en geene vergissingen gemaakt. Maar zeggen dat dit zooveel schelmerijen zijn, zeggen dat de aanzienlijkste mannen van het land daarom een pak schelmen zijn, daartegen protesteert het gansche land.

Na de uitleggingen van M. Nothomb heeft de Kamer nog M. de Fuisseaux gehoord. Daarna heeft de Kamer met 64 stemmen tegen 46 de discussie gesloten verklaard. Een dagorde van M. Bara strekkende om de handelwijze van het gouvernement af te keuren in de benoeming van den gouverneur van Limburg is verworpen geworden met 66 stemmen tegen 45.

Wij hebben reeds gezegd dat in de Kamer zelfs, alles kalm en betamelijk afgeloopen is. De oproermakers hielden zich op straat en meermalen hoorde men hunne bedreigende geschreeuwen tot in de zaal der Volksvertegenwoordigers. Bij het verlaten van het paleis der natie, werden verscheidene representanten uitgescholden en beledigd. De oproerstkokers, die meestal bestonden uit studenten van de

tweede broek, ledigloopers en straatjongens, hebben lawijt gaan maken aan de deur der Jesuïten en aan het ministerie van openbare werken. De politie heeft hen uit elkander gejaagd.

Wat moeten de vreemdelingen wel denken over ons land? welke gedachte moeten zij zich maken over eene partij die nauwelijks het ministerie verlaten heeft en die zich heden plichtig maakt aan zulke baldadige schendingen van alle rechten, die om hare politieke driften te voldoen niet vreesd ten den oproer te komen? Dat is in onze oogen de strengste veroordeeling der liberale partij.

Men leest in het Handelsblad:

Wij waren goed, voortreffelijk ingelicht. De ban en achterban der huilers waren naar Brussel gestoomd, om te bulderen, te tieren, te tempesten.

Niet dat zij overtuigd zijn van hetgeen zij doen — toch niet. Zij denken enkel aan 1857, toen het straatgehuil en een oproer hen deed meester worden en ze hopen, wie weet, dat dit middelje om nogmaals aan het roer te geraken, nog wel eens gelukken zal. Daarom riepen zij ook *vive* 1857.

Wij zeggen niet dat de fatsoenlijke menschen der doktrinaire partij te Brussel waren — neen, die wagen zich niet. Het waren de blaffers, die, welke men in ieder geval voortuit zendt om *revolutionnement* te slaan, wat zich wettig, krachtens de meerderheid, krachtens de grondwet heeft opgericht.

De groote *faiseurs* in die partij schijnen die onwettige en kunstmatige manifestatiën af te keuren; maar indien zij konden gelukken, zouden zij zich wel haasten er gebruik van te maken.

Dat werk van razernij, mocht het den uitslag hebben dien men er van verwacht, zou echter de grondwet afschaffen en het principieel van regeeringsvorm in België daadzakelijk veranderen. De conservatieve partij heeft, met eerbied voor de grondwet, jaren lang het doktrinair juk verdragen en is langs den wettigen weg boven gekomen; de doktrinaire-revolutionnaire partij verstaat niets van een grondwettelijk en oprecht liberaal regiem: — zij kent geweld, niets dan geweld.

Welnu, wij zijn het, de conservatieve partij, die door eene krachtvolle handelwijze, de grondwet en het belgische volksbestaan tegen de aanslagen der revolutionnaires moeten beschermen, en aan dien plicht, waarvoor alle vreedzame burgers het gouvernement zullen dankbaar zijn, zal dit laatste niet ont-

breken.

Revolutionnaires moeten met geweld bedwongen worden, indien zij hunne misdadige inzichten in werking durven zetten.

Voor het Paleis der Natie hadden zich de schreeuwers geschaard. In de straat wilden zij huilen; want zij willen dat de straat de wet geeft aan de meerderheid des lands. In het Paleis zelve waren de tribunen druk bezet; maar men hield zich stil. Men wist overigens wel dat men, bij de eerste beweging der tribunen zou ontruimd hebben, en... M. Bara sprak....

Men ziet, het ordewoord schijnt zeer slim te zijn gegeven; vandaag zal het taktiek misschien veranderd zijn.

Rechtstreeksche IJzeren weg van Brussel op Aken.

Men leest in het Vaderland van Leuven:

De openbare denkwijze houdt zich in de provincie Limburg sedert eenige tijd sterk bezig met het ontwerp van eenen rechtstreekschen ijzerenweg van Brussel naar Aken langs Teruren, St. Joris-Weert, Thienen, Zoutleeuw, St-Truiden, Loon, Tongeren en Aabel. — Deze lijn zoude aldus een aantal belangrijke dorpen van ons arrondissement, welke tot nog toe van de gemeenschap met den ijzeren weg beroofd waren, in gemeenschap stellen met de steden Brussel, Thienen, enz.

Het ontwerp dezer ijzeren spoorbaan is van den verdienstelijken ingenieur M. Pousset, en de concessie werd reeds over eenige jaren aan het gouvernement gevraagd. — Het toenmalige staatsbestuur dacht de concessie te moeten weigeren omdat deze nieuwe lijn eene al te groote concurrentie zoude gedaan hebben aan den staatspoorweg van Brussel op Leuven, Thienen, Landen, Luik, Verviers en Aken.

Tot nog weten wij niet of het tegenwoordig gouvernement gunstig gestemd is voor deze nieuwe spoorbaan; altijd gaat het vast dat de opwerping van het vorig bestuur grootendeels hare waarde verloren heeft; immers de ontworpen ijzeren weg over Teruren, St. Joris-Weert, Thienen, Zoutleeuw, enz. verwijderd zich te verre van de Staatsspoorbaan om deze eene hevige concurrentie te kunnen aandoen.

Dat het ontwerp van M. Pousset in de provincie Limburg de algemeene goedkeuring bekamt, verstaan wij gemakkelijk, even als het belang dat deze kwestie aanbiedt voor de gemeenten Teruren, St. Joris-Weert en hunne omstreken. Wat het kanton Zoutleeuw betreft, daarvoor zoude de nieuwe lijn nog van grooter belang zijn, vooral indien het

gouvernement er toe besloot den nieuwen ijzeren weg van Thienen naar Diest niet langs Zoutleeuw te leggen. — Immers door deze nieuwe spoorbaan zouden het stadje Zoutleeuw en de omliggende dorpen in betrekking gebracht worden met Thienen en St-Truiden en in rechtstreeksch verkeer gesteld worden met Brussel, Tongeren, Aken, enz.

Verscheidene belangrijke meetingen hebben reeds in de provincie Limburg plaats gehad om het ontwerp van M. Pousset te ondersteunen; anderen zullen later bijeen geroepen worden. — Aanstaanden zondag, 26 november, zal er insgelijks eene dergelijke vergadering beroepen worden te Zoutleeuw; in een woord, overal spant de bevolking alles in wat in hare macht is om de gevraagde spoorweglijn, waarvan zij de grootste voordeelen verwacht te bekomen.

De vertegenwoordigers van ons arrondissement zijn ook niet werkeloos gebleven. Reeds verscheidene malen hebben zij de aandacht van den heer minister van openbare werken op het belang van deze nieuwe spoorweglijn ingeroepen en wij zijn overtuigd dat zij den ontworpen ijzeren weg met niet minder ijver zullen blijven voorstaan.

Tongeren, den 24 november 1871.

Mijnheer de Postrijder,

Ik heb nog een woordje te zeggen aan mijne tongersche medeburgers, en terwijl gij verleden week aan uwe lezers beloofd heb dat ik vandaag den halven Postrijder zou vol rammelen, moet gij mij ook toelaten van hier en daar eens te herhalen wat ik reeds gezegd heb. Ziet je wel, oude menschen zijn zoo, en overigens zoo als Cicero zeide: *bis repetita placent*. Een woordje latijn kan niet schaden.

Er is dan sedert eenige weken in Tongeren eene Katholieke Vereeniging opgericht Alle eerlijke burgers der stad zijn uitgenoodigd om er deel van te maken.

Deze vereeniging is ingericht om tegenstand te bieden aan de goddelooze leeringen die heden-daags onder het volk verspreid worden en om in de kiezingen de kandidaten te doen zegeprelen die deze leeringen bestrijden.

De strijd, welken de eerlijke lieden heden te onderstaan hebben, heeft eene nieuwe gedaante gekregen. Twijfelt gij er aan, lezers? leest dan de liberale gazetten. Neemt deze gazetten in de hand, van de grootste tot de kleinste, en gij zult zien dat zij geen ander doel hebben dan, al wat aan Kerk of Godsdienst raakt omver te werpen.

Wilt gij dat ook gij goede burger van het katholiek Tongeren? Neen, niet waar? Dan moet gij de hand geven aan de leden der Katholieke Vereeniging.

veertig dagen in *la Santé* opgesloten.

De eerwaarde heer Jourdan, vicaris-generaal, werd in de Conciergerie gevangen gehouden. De geestelijkheid van Parijs telt ongeveer honderd twintig gevangen priesters, wier leven min of meer in gevaar was.

Daar het verhaal, hetwelk wij het publiek aanbieden, voornamelijk ten doel heeft in een authentiek geschrift de gebeurtenissen van la Roquette samen te vatten, hebben wij niet gesproken van den moord der Dominicanen.

Hunne namen gevoegd bij die, welke wij reeds kennen. Brengen het getal der leden van de geestelijkheid, die door de Commune om het leven zijn gebracht op vier en twintig, waaronder een aartsbisshop, twintig priesters, twee subdiakens en een seminarist.

O. L. V. VAN OVERWINNING EN DE COMMUNE.

Den 17 mei 1871, daags voor Hemelvaartsdag tegen kwart voor vijf uren des namiddags, juist op het oogenblik dat het kruimagazijn van het Champs-de-Mars in de lucht vloog, werd de kerk van O. L. Vrouw van Overwinning overweldigd door een sterk detachement van het 159^e bataillon der gefedereerden, voorgespannen door den burger Le Moussu, centraal-commissaris van politie.

In den biechtstoel verwoittigd van hetgeen er gaande was door den doctor Guibot, een der kerkmeesters, wachtte ik eventueel de geloovigen een laatsten zegen van hun goddelijken Meester ontvangen hadden, na het godsdienstig onderricht van de maand van Maria, gehouden door den abt Le Rebours, eere kanunnik, voormalig vicaris-generaal van Parijs, en bracht daarna het allerheiligste Sacrament met al den daaraan verschuldigen eerbied terug naar de sacristij. Daar legde ik de H. Hostien in een met het oog

DE GIJSELAARS VAN DE COMMUNE.

—ooo—

DE GEVANGENIS LA ROQUETTE

gedurende de dagen van 24, 25, 26, 27 en 28 mei 1871.

(Vervolg.)

De Hebroneuwen waren de Roodde zee doorgetrokken, toen zij uit de slavernij togen en ik had door eene zee van bloed gebaad bij het verlaten der gevangenis van de veroordeelden.

Ik zeide derhalve het *In situ* op de volgende wijze:

« Als Israël uit Egypte getrokken was en het huis van Jacob dat barbaarsche volk verlaten had, werd Judea het heiligdom des Heeren, Israël aan zijne wotten onderworpen. Parijs, arm Parijs, mocht gij, gelijk Israël, voortaan onderworpen zijn aan de wetten des Heeren en der booze hartstochten verlaten!

« De zee zag het en vluchtte, de Jordaan keerde naar zijne bronnen terug. Ook gij, oude en vermaarde stad, zult wonderen in uwe muren zien wrochten, indien gij tot uwen God terugkeert, uwe vijanden zullen verstrooid worden en die stortvloed van verderfelijke leeringen die alles medesleept, zal plotseling gestuit worden in zijn woelenden vaart; die stortvloed zal niet naar zijne bron terugkeeren, want die bezit hij niet, hij is het ontzettende voortbrengsel van den orkaan en het onweder. Maar God zal den orkaan doen bedaren en het onweder tot zwijgen brengen. « Parijs, keer dus tot uw God terug.»

« De bergen sprongen op als rammen, en de heuvelen als lammeren der schapen.

« O zee waarom vluchtet gij? en gij, Jordaan, waarom zijt gij naar uwe bron teruggekeerd?

« Bergen, waarom zijt gij opgesprongen als rammen, en gij, heuvelen, als lammeren der schapen.

« Omdat het aanschijn des Heeren, den God van Jacob, de aarde heeft doen schudden.

« Zoo zal het eveneens wezen, wanneer God met ons zal zijn; onze bergen, onze heuvelen en vlakten zullen van vreugde opspringen, God zal aan Frankrijk zijn geheele macht en invloed in de wereld terug geven, want Frankrijk is nog, in weerwil van zijne aldwallingen, de oudste en teergeliefde zoon der Kerk. Wij zijn en zullen blijven de doortochtige fransche natie.

« Parijs, bloeiende en rijke stad, thans zijt gij arm en vernederd; maar het is de Heer, die den steen in overloedige wateren en de rots in eene waterbron veranderd heeft. Schep moed, richt u op.

« Grootte oorzaak van droefheid en groote oorzaak van blijdschap: barbaren, die zonder mededoogen moorden, en martelaren, die degene doen leven, die moesten sterven!...

« Eene groote overwinning is ons geschonken want die martelaren hebben tot de Koningin van overwinning geboden, die den vijand verpletterd heeft, terwijl hij haar bevoorrecht heiligdom ontheiligde. Welk een geluk, welk eene glorie is het aanschijn van de geheele aarde.

« Ja de menschen zullen de genade vermelden die ons verleend is geworden op den dag van Pinksteren binnen die vreeselijke muren, welke door het gebed en het bloed der martelaren geheiligd waren.

« Niet ons, Heer, niet ons, maar geef de eer aan uwen naam, om uwer barmhartigheid en uwer waarheid wille, opdat de natien niet mogen zeggen: Waar is toch hun God?

« Heere, ik heb eenige van die natien eene vernedering aan al onze vernederingen hooren toevoegen; zij zeiden: « Ziedaar wat er van den